

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

25 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, declarat de către avocatul Căpățînă Ion în numele inculpatului

Jechiu Roman Piotr, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 04.03.2015 - 18.04.2016;

2. Instanța de apel: 12.06.2017 - 27.07.2017;

3. Instanța de recurs: 25.09.2017 - 25.10.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Ialoveni din 18 aprilie 2016, Jechiu Roman a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 4 ani și 9 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Jechiu Roman, la 29 ianuarie 2015, ora 23.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, având scopul realizării intenției sale infracționale, îndreptate spre comiterea unui act de huliganism, aflându-se pe pragul casei sale din XXXXX, sub pretextul nesemnificativ, precum că Știrbu Ghenadie, aflat în ospeție, l-a lovit cu încălțăminte, a inițiat o ceartă cu acesta, numindu-l cu cuvinte necenzurate, după care, în urma certii l-a lovit cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, doborându-l la pământ. Ulterior, continuându-și acțiunile sale infracționale îndreptate spre încălcarea ordinii publice, l-a târât pe Știrbu Ghenadie în casă unde, luând un cuțit de bucătărie aflat în preajmă, i-a aplicat o lovitură în regiunea brațului stâng și două lovituri în regiunea scapulară pe stânga, cauzându-i plagă tăiată-înțepată transfixiantă a brațului stâng, plăgi tăiate a regiunii deltoidiene pe stânga și a regiunii scapulare pe stânga, excoriație pe față, leziuni corporale care, conform raportului de expertiză medico-legală nr.412 din 30.01.2015, se califică drept vătămare corporală ușoară.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, invocând că instanța a apreciat arbitrar probele și circumstanțele cauzei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, apelul declarat de către inculpat a fost respins ca deus peste termen.

În motivarea soluției instanța de apel a indicat că, reieșind din materialele cauzei, prima instanță i-a expediat inculpatului citație privind locul, ora și data ședinței de judecată, fapt confirmat prin cotorul avizului de recepție anexat la materialele cauzei

(f.d.106), inculpatul, la rândul său, fiind prezent în ședințele de judecată din 16.02.2016, 15.03.2016, 07.07.2016, 18.04.2016, oferind inclusiv declarații. Instanța de apel a mai precizat că, la ședința din 18.04.2016, a fost pronunțată sentința, soluția instanței fiindu-i adusă la cunoștință inculpatului, precum și explicat dreptul de atac. Tot la 18.04.2016, potrivit recipisei anexate la materialele cauzei, copia sentinței a fost înmănată participanților la proces, inclusiv inculpatului (f.d.124).

Complementar, instanța de apel a reținut că în procesul judecării cauzei, inculpatul a fost asistat de apărător, avocatul R.Grecu.

Reieșind din cele expuse, instanța de apel a conchis că inculpatul cunoștea cu certitudine despre conținutul sentinței Judecătoriei Ialoveni din 18 aprilie 2016, modul și termenul de atac a acesteia.

Totodată, instanța de apel a menționat că inculpatul, în apelul declarat împotriva sentinței, nu a indicat nici un motiv întemeiat care l-ar fi împiedicat să depună apelul în termenul prevăzut de art.402 Cod de procedură penală.

Consecvent, instanța de apel a menționat că apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege, este considerat ca fiind făcut în termen, dacă instanța constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale. Însă, apelul declarat de către inculpat nu poate fi repus în termen or, acesta nu a elucidat motivele întemeiate, exhaustiv prevăzute de legiuitor la art.403 Cod de procedură penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul I.Căpățînă în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 10), 12) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța eronat a constatat că inculpatului i-a fost adusă la cunoștință sentința motivată, reținând recipisa privind înmânarea copieii sentinței drept probă care certifică acest fapt; - instanța nu dispune de dovezi, precum că inculpatului i-a fost explicat dreptul de atac al sentinței; - s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; - faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care solicită declararea inadmisibilității recursului, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul în recurs a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel pct.6), 10) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Analizând temeiurile date în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel, potrivit art.430 pct.5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină conținutul motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art.427 invocate în recurs și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Subsecvent, recurentul, deși a indicat în recurs temeiurile prevăzute la pct.10) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, acesta nu le-a argumentat în sensul art.430 pct.5)

Cod de procedură penală, iar într-o astfel de situație, instanța de recurs nu se poate expune asupra lor or, argumentarea temeiurilor invocate în recurs este prerogativa exclusivă a recurentului și nu a instanței.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, invocat de recurent în sensul că instanța eronat a constatat că inculpatului i-au fost aduse la cunoștință sentința motivată, reținând recipisa privind înmânarea copiei sentinței drept probă care certifică acest fapt, precum și că nu dispune de dovezi care ar dovedi că inculpatului i-a fost explicat dreptul de atac al sentinței, Colegiul penal constată că acestea sunt neîntemeiate, reieșind din următoarele.

Potrivit art.402 alin.(1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Potrivit art.403 alin.(1) Cod de procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit încheierii Judecătoriei Ialoveni din 22.01.2016, ședința preliminară pentru judecarea prezentei cauze penale a fost fixată pentru data de 16.02.2016, la care au fost citați, inclusiv inculpatul și apărătorul acestuia, citația, conform avizului de recepție, fiind recepționată de către inculpat (f.d.104-106).

Respectiv, la ședința de judecată din 16.02.2016, precum și la cele din 15.03.2016 și 07.04.2016, au participat atât inculpatul, cât și avocatul acestuia R.Grecu (f.d.113-115).

La cea din urmă ședință, din 07.04.2016, potrivit procesului-verbal al acesteia, instanța a stabilit data pronunțării sentinței - 18.04.2016 (f.d.115-116).

Potrivit procesului-verbal al ședinței din 18.04.2016, inculpatul a participat în cadrul acesteia. Tot din același proces-verbal și din dispozitivul sentinței din aceeași dată, inculpatului i-a fost explicat dreptul și ordinea de atac al sentinței (f.d.117, 122-123).

Instanța de recurs precizează că, potrivit recipisei, copia sentinței din 18.04.2016 a fost înmănată participanților la proces, inclusiv inculpatului și apărătorului său R.Grecu, în aceeași zi, fiind respectate condițiile art.338 alin.(4) Cod de procedură penală (f.d.124).

În context, argumentul recurentului, precum că instanța eronat a considerat recipisa privind înmânarea copiei sentinței drept probă care certifică acest fapt, este lipsit de orice temei or, recipisa, nu este nimic altceva decât un act, perfect valabil și probator, care conține numărul și data sentinței (nr.1-77/16 din 18.04.16), data înmânării actului judecătoresc (18.04.2016), numele, prenumele persoanelor cărora le-a fost înmănată copia sentinței, inclusiv a inculpatului, și semnătura acestora, și respectiv, toate acestea stabilesc indubitabil faptul că la 18.04.2016, inculpatul R.Jechiu a primit sentința Judecătoriei Ialoveni nr.1-77/16 din 18.04.2016 or, Colegiul penal reiterează că inculpatul, personal și în cunoștință de cauză, a semnat recipisa asumându-și datele indicate în ea.

Mai mult, faptul că sentința a fost pronunțată integral, dar nu dispozitivul ei, rezultă și din procesul-verbal al ședinței de judecată din 18.04.2016, împotriva căruia partea apărării nu a făcut careva obiecții (f.d.117).

Consecvent, argumentele recurentului, precum că instanța de apel eronat a constatat că inculpatului i-a fost adusă la cunoștință sentința motivată, precum și că nu dispune de dovezi care ar proba că inculpatului i-a fost explicat dreptul de atac al sentinței, contravin materialelor cauzei.

Colegiul penal conchide că instanța de apel corect a considerat apelul inculpatului ca depus peste termen, nefiind constatate motive întemeiate, care au determinat declararea apelului peste termen, motivându-și argumentat și detaliat soluția, inclusiv prin prisma art.403 Cod de procedură penală, și care a fost expusă pe larg la pct.4 din prezenta decizie,

soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune.

La adoptarea hotărârii, instanța de apel a respectat prevederile art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, iar decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la declararea apelului inculpatului ca depus peste termen și adoptarea soluției respective.

Analizând materialele cauzei și hotărârea judecătorească atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept ce ar afecta legalitatea acesteia.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului declarat de către avocatul I.Căpățină în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Căpățină Ion în numele inculpatului Jechiu Roman, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 iulie 2017, în cauza penală împotriva lui Jechiu Roman, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 22 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu